द्वाव् एतस्य अथ मित्रत्वं विप्रस्य अवन्तिदेशजौ
क्षत्रियौ वाङ्कशालो च वज्रमुष्टिश् च जग्मतुः । 19
वाङ्युद्धजिताश् च अन्ये दाक्षिणात्या गुणप्रियाः
स्वयंवरसुहृत्त्वेन मन्त्रिपुत्रास् तम् आश्रयन् । 20
महाबलव्याघ्रभटाव् उपेन्द्रबल इत्य् अपि
तथा निष्ठुरको नाम सौहार्दं तस्य चक्रिरे । 21
कदाचिद् अथ वर्षासु विहर्तुं जाह्नवीतटे
श्रीदत्तः सह तैर् मित्रै राजपुत्रसखो ययौ । 22
स्वभृत्यास् तत्र तं चक्रुर् निजं राजसुतं नृपं,
श्रीदत्तो ऽपि स तत्कालं राजा मित्रैर् अकल्प्यत । 23
तावता जातरोषेण राजपुत्रेण तेन सः
विप्रवीरो रणाय आशु समाहूतो मदस्पृशा । 24
स तेन वाङ्युद्धेन श्रीदत्तेन अथ निर्जितः
चकार हृदि बध्यं तु वर्धमानं कलंकितः । 25
ज्ञात्वा च तम् अभिप्रायं राजपुत्रस्य शङ्कितः
श्रीदत्तः सह तैर् मित्रैस् तत्समीपाद् अपासरत् । 26
उपसर्पन् स च अपश्यद् गङ्गामध्यगतां स्त्रियं
ह्रियमाणां जलौघेन, सागरस्थाम् इव श्रियं । 27
ततश् च अवततार एताम् उद्धर्तुं जलमध्यतः,
षड् वाङ्कशालिप्रमुखान् स्थापयित्वा तटे सखीन् । 28

Digitized by Google